

mozaika magazin

email: info@kshk.cz web: www.kshk.cz www.facebook.com/kshk.cz www.twitter.com/kshkcz

330 slov na leden

JAK DOBÍJÍTE BATERKY?

Jsou to už dva roky, kdy jsem zažil svoje první vyhoření. Přišlo mi, že Bůh se přestěhoval někam do Austrálie a moje služba ztratila šňávu. Vzpomínám si, jak se při každém zazvonění mého telefonu ve mně ozvala myšlenka "co kdo zase potřebuje?". Dostal jsem se do bodu, kdy lidé po mně jen něco chtěli, ale já už na to neměl sílu. Došlo to až tak daleko, že jsem přemýšlel, že to v církvi zabalím...

Tomuto stavu se říká vyhoření. Díky Bohu za mou ženu i přátele, kteří to nesli se mnou a modlili se za mne. Asi po roce placání se a nechuti něco dělat, jsem z toho byl venku. Do podobného stavu se můžete dostat, pokud máte spoustu práce, až vám už nezbude čas čerpat. Jak říká Wayne Cordeiro, je důležité vědět, co doplňuje a co vyčerpává vaši nádrž. Pokud děláme spoustu práce, máme tendenci z nedostatku času naplňování naší nádrže omezovat. A to je obrovská chyba! Právě ve chvíli, kdy máte před sebou hodně věcí, co vám energii berou, o to víc si naplánujte aktivity, které vám ji dobíjí.

Od té doby si dělám pravidelná ztišení, kdy si zapálím svíčku a jen tak mlčím před Bohem, modlím se, čtu si. Dalším důležitým prvkem, který naplňuje mou nádrž, je

chození do fitka. Chodím tam třikrát týdně, sáhnu si na dno svých sil, vypočím se, popovídám s přáteli a rozhodně si tam vyčistím hlavu. Když jdu potom do práce, cítím se psychicky hodně odpočatý. Každý člověk dobíjí baterky jinak, ale určitě vás chci povzbudit k tomu, zjistit si, co vás nabíjí a rozhodně to nevynechat!

Jedna myšlenka na závěr, tentokrát od mé ženy. Moje žena ráda běhá. Běhá skoro každý den, v dešti, ve sněhu, v mrazu. Nic jí neodradí. To obdivuju... Často říkává, že křesťané by měli dělat nějaký sport, aby nebyli rozmazlení, šli za svým cílem a to i přes překážky. Je jedno, jestli prší, sněží, všechno se spiklo proti vám. Důležité je běžet k cíli!

Patrik Soukup

V lednovém vydání Mozaiky najdete

...střípky z Mozaiky a v nich informace o tom, co se událo a co se bude dít;

...program lednové série kázání s názvem "Na cestě";

...pastýřský list Dana Drápala o významu dne odpočinku a o tom, jak je potřeba zvolit správnou rychlost nejen do roku 2012;

...krátké vyučování Tomáše Kurfürsta o řeckách života, které vyvěrají z našeho nitra.

Den díkuvzdání je tradiční severoamerický svátek; v USA jeho oslavy každoročně připadají na čtvrtý listopadový čtvrtek. Inspirováni tímto nápadem jsme ve stejný den v roce 2011 uspořádali historicky **první díkuvzdání služebníků Mozaiky**, tedy těm, kteří v uplynulém roce odvedli největší kus práce.

Z necelé čtyřicítky pozvaných nás do penzionu U Svatého Jana ve Svobodných Dvorech dorazilo něco přes dvacet (někdo musel do práce, někdo byl nemocný). Starší sboru vítali příchozí welcome drinkem – skleničkou Bohemia sektu. Na úvod řekl Jakub Limr několik slov díky těm, kteří s takovým nasazením slouží.

Následovalo krátké video vytvořené z fotografií pořízených během akcí, které proběhly v uplynulém roce. Následovaly několika minutové vstupy jednotlivých starších, kteří se vystřídali s poděkováním a ohlédnutím za minulostí, s výhledem do budoucnosti a modlitbami. Zbýlý čas dvouhodinového setkání jsme využili k neformálnímu povídání mezi sebou. Nechybělo ani drobné občerstvení v podobě chlebičků, štrúdlu a slaných chuťovek.

Podobné večery díkuvzdání bychom rádi pořádali i v budoucnu. Chceme totiž, abyste vy všichni, kdo do Mozaiky tolik investujete, viděli, že si vaši služby vážíme a jsme za ni moc vděční.

O posledním listopadovém víkendu **podniklo staršovstvo dvoudenní výjezd** společně se svými rodinami. Cíl jsme měli dvojí: strávit spolu intenzivnější čas, abychom prohloubili vztahy, a také pracovat na sborových věcech, a to nejen jako starší, ale za přispění našich manželek. Vyrazili jsme na horskou chatu do Velké Úpy, kterou znají dorostáci ze svých víkendovek. Procházka, posezení v útulné pizzerii, ale hlavně sobotní večer strávený v chatě přemýšlením nad sborovými službami – jak na tom jsou, kde se potřebujeme posunout, kde Boží vůli naplňujeme a kde co musíme změnit,

abychom do Boží vůle vstoupili nebo se do ní vrátili. Probírali jsme zejména oblasti, v nichž sloužíme přímo jako starší (kázání, vedení chval, vedení shromáždění, technický tým atp.). Jeden zásadní závěr, který jsme udělali, je potřeba duchovního modlitebního přikrytí sborových služeb. Shodli jsme se, že je důležité najít přímluvce, kteří si vezmou jednotlivé oblasti na modlitbách za své. Možná čteš tyhle řádky a říkáš si, že by ses rád pravidelně přimlouval např. za službu slovem nebo za tým chval a dostával k tomu čas od času konkrétní modlitební témata. Pak určitě dej vědět Jakubovi nebo komukoli ze starších. Předem děkujeme!

Jirka & Jirka na díkuvzdání služebníkům

Vy, kdo se účastníte sborového života pravidelně, víte, že jsme od října do listopadu sbírali **peníze na službu Teen Challenge (TC)**, křesťanskou organizaci pomáhající lidem se závislostí. Její tým navštívil Mozaiku předposlední listopadovou nedělí. Čtveřice mužů z Poštovic nám přivezla povzbuzení v podobě svědectví a odvezla si sbírku ve výši 9.000,- Kč. Děkujeme všem, kdo se do sbírky na TC zapojili a zároveň preposíláme vzkaz z kanceláře Teen Challenge:

„Chceme vašim členům poděkovat, že jste naše studenty přijali u vás v domácím sboru a že jste natolik otevření a zajímáte se o druhé. Budeme rádi, když se i dál za studenty v programu a ztracené lidi budete spolu s námi modlit. Věříme, že Bůh chce, aby mohli jejich životy být změněny. Děkujeme velmi i za vaši finanční

podporu. Přejeme, aby i ve vašem městě mohli lidé poznávat Pána skrze vaši službu a zvěstování evangelia a zakoušeli jste Boží milost a požehnání.“

V prosinci jsme v rámci akce „Sklenice reptání a pochybování“ odstartovali **sbírku na podporu královéhradeckého Azylového domu pro matky s dětmi**. Náš vánoční dar činil 6.500,- Kč. I tady je na místě poděkování. V Azylovém domě byli nadšení z toho, jak na ně myslíme. Osobní díky od vedoucí střediska pro matky s dětmi najdete v únorovém vydání Mozaiky.

Lednovou novinkou je **publikování tištěného kalendáře, který informuje o zásadnějších sborových akcích na dva měsíce dopředu**. Chtěli bychom, aby takový kalendář byl vždy s předstihem k dispozici, a vy jste byli dostatečně včas informováni o tom, co se chystá. Kalendář si můžete vzít na nedělním shromáždění.

Evangelikální aliance každoročně organizuje **Alianční týden modliteb**. Také letos se k němu jako sbor připojíme. Společná modlitební setkání napříč církvemi v Hradci Králové budou probíhat od pondělí 9. do pátku 13. ledna, tentokrát s mottem „Být jiného ducha“. Začátky shromáždění jsou naplánovány vždy od 18:00 hod. Místo a kazatele jednotlivých setkání najdete níže.

Po 09. 01. kaple Sv. Josefa
Jakub Limr (KS Mozaika)

Út 10. 01. Kněze Ambrože
Štěpán Brodský (ČCE)

St 11. 01. Církev bratrská
Martin Chadima (CČSH)

Čt 12. 01. kostel ČCE
Jan Šlégr (ŘKC)

Pá 13. 01. modlitebna CASD
Martin Legát (CB)

Do svých diářů a kalendářů si s předstihem můžete zapsat i další akce:

Jeden plus jedna

Nejen pro manžele je určený tento seminář o manželství, který povede Karel Řežábek z Plzně. Na otázku, proč vůbec existuje kurz Jeden plus jedna, pastor KS Plzeň odpověděl: „Domnívám se, že „trvalý láskyplný vztah“ je velmi důležitou hodnotou skoro pro každého – kdo by si přál chvilkový vztah bez lásky? Jenže abychom toho dosáhli, musíme mít jasno v tom, že toto je skutečně cíl, o který chceme usilovat a jehož dosažení jsme schopni a ochotni leccos obětovat. Pak také ale potřebujeme zjistit, jaká cesta k dosažení tohoto cíle

vede.“ Seminář, který se uskuteční v pátek 10. února od 18 do 21 hodin v salonku Radioklubu Fantasia, nám bude dělat na cestě k trvalému láskyplnému vztahu průvodce.

Café 3:16

Příběh dvakrát zachráněného dítěte je spojený se jménem Tomáše Graumanna, který uprchl z Prahy do Anglie posledním Wintonovým vlakem před nastupujícím nacistickým režimem. Osmdesátiletý rodák z Brna, který se na britských ostrovech setkal s Ježíšem a později sloužil jako misionář na Filipínách, bude speciálním hostem kavárny na jeden večer ve středu 14. března od 19:00 hod. Přijměte naše pozvání a vezměte s sebou své

nevěřící a hledající přátele, příbuzné či známé. Tištěné pozvánky budou k dispozici od začátku února.

Celorepublikové shromáždění KS

Společná bohoslužba Křesťanských společenství ze všech koutů Moravy, Čech a Slezska je naplánována na neděli 6. května od 11 hod. v Praze. Z Hradce Králové vyrazíme komfortním linkovým autobusem Student Agency (cena zpáteční jízdenky cca 160,- Kč). Přihlašování bude možné od konce března.

Za staršovstvo sboru **Jakub Limr**

lednový seriál kázání

NA CESTĚ

„Když nevíš, kam pluješ, žádný vítr ti není příznivý,“ říká jedno moudré přísloví. Na začátku nového roku se proto podíváme, jak v životě najít cestu, která má smysl a cíl, jak se rozhodovat na křižovatkách života, jak překonat překážky, která na nás číhají, a kde čerpat sílu, abychom došli až do cílové pásky.

Neděle 8. ledna 2012 | Na cestě: Startujeme

Nebudte na svojí cestě sami, vydejte se do roku 2012 společně s námi, s Mozaikou! Co pro nás Bůh připravil, jakým směrem vyrazíme, kde svoje kroky zrychlíme a kde naopak zpomalíme – to nám prozradí naši dva průvodci: hradecký Jakub Limr a biblický Nehemjáš.

Neděle 15. ledna 2012 | Na cestě: Křižovatky

Druhý díl lednového seriálu pomůže porozumět Boží vůli pro váš život a poradí, jak se rozhodnout, abychom neztratili správný směr, když se ocitneme na křižovatce několika cest.

Neděle 22. ledna 2012 | Na cestě: Přes překážky

Náš host Marek Prosner s sebou přiveze povzbuzení a radu, jak překonat překážky, které na cestě číhají.

Neděle 29. ledna 2012 | Na cestě: Odpočívadlo

Závěrečný díl lednového seriálu nás zavede na odpočívadlo: na místo, kde můžeme načerpat sílu, oheň a nadšení, abychom došli skutečně až do cíle.

ZVOL SI SPRÁVNOU RYCHLOST

Když byli synové Izraele v pustině, našli muže, který sbíral v sobotní den dříví. Ti, kdo ho našli, jak sbírá dříví, ho přivedli k Mojžíšovi, Áronovi a celé pospolitosti. Nechali ho u stráže, protože nebylo rozhodnuto, co se s ním má dělat. Hospodin řekl Mojžíšovi: Ten muž bude jistě usmrcen!

(4. Mojžíšova 15,32-35)

Neříkejte, že s tímto biblickým textem nemáte problém. Trest smrti za sbírání dříví v sobotu? Nehumánní bigotnost nejhorsšího kalibru! Nemělo by se takové čtení zakázat?

Byli lidé, kteří už s tímto nápadem přišli. Já jsem ale cítelem Kristovým, a vím, že místo k popravčímu kůlu mám lidi vodit ke Kristově kříži. A představte si, že nacházím smysl i v těchto starozákonních textech!

Když jsem se jako duchovní začal soustavněji a často věnovat pastorační, poznal jsem celou škálu problémů, které lidé mají. A protože jsem byl zároveň pilným čtenářem Bible, po několika letech jsem si všiml, že když někdo v životě dělal něco, za co byl ve Starém zákoně trest smrti (např. zločinení rodičům, vztažení ruky na rodiče, různé formy okultismu, určité perverzní sexuální praktiky apod.), měl zpravidla i po obrácení ke Kristu vážné problémy. Pokud z nich měl vyběhnout, bylo třeba, aby činil nejen obecné pokání, ale výslovné pokání z hříchu, kterého se dopustil, a zpravidla potřeboval, aby ho někdo jiný z tohoto hříchu rozvázal. (V této souvislosti se mi začal také trochu otvírat novozákonní text o svazování a rozvazování.)

Zde se setkáváme s trestem smrti za porušení soboty. Jaký to má smysl? Co to vlastně znamená?

Židé doby Ježíšovy měli velmi přesně rozpracováno, co se v sobotu smí a nesmí a jak by se měla správně sobota dodržovat. Pravda, byly mezi nimi různé směry; některé liberálnější, jiné konzervativnější. Perikopa o tom, jak učedníci v sobotu trhají klasy a třením z nich vybírají zrníčka, není v Novém zákoně náhodou. Mezi farizeji se diskutovala otázka, zda právě tato činnost je prací nebo ne. Ježíš měl k

farizeům ve skutečnosti hodně blízko a často se postavil za jeden ze směrů proti druhému (např. v otázce rozvodu se postavil za konzervativce, zatímco ve věci mnutí zrna z klasů za liberály).

Židovský přístup k sobotě je ovšem názorným příkladem, jak zákonictví zcela zastře podstatu věci. Ježíš vícekrát opakoval, že sobota je učiněna pro člověka a nikoli člověk pro sobotu, nicméně ti, kteří už byli zcela pohlceni zákonictvím, asi vůbec nechápali, o čem mluví.

Pokusím se vysvětlit, o čem mluvil, a proč byl za porušení soboty tak přísný trest.

Bůh ustanovil sedmý den jako den odpočinku. A řekl, že je pro nás nesmírně důležitý. Dokonce nějak souvisí se skutečností, že člověk je Božím obrazem, protože Bůh sám sedmého dne odpočinul. (Zajímavá je skutečnost, že zatímco pro Boha samotného byla sobota posledním dnem, završujícím stvoření, pro člověka byla vlastně prvním dnem. Člověk přišel na svět a začínal dnem odpočinku.)

V posledním letošním čísle časopisu Respekt byl zajímavý článek o fungování lidského mozku. (Možná vám to přijde zvláštní, ale onen článek byl podnětem k sepsání této mé úvahy.) Referoval o vědeckém zjištění, že člověk bytostně potřebuje vypnout, občas nic nedělat, a že s nejdůležitějšími objevy přicházeli lidé, kteří se dovedli „jen tak flákat“ a na nic konkrétního nemyslet. (Samozřejmě zde nemluví o notorických nemakačencích, kteří mají „vypnuto“ permanentně.) Zatímco my spíme nebo

„nic neděláme“, náš mozek zpracovává podněty, jichž se mu dostalo v předchozím období, jež mohlo být naplněno činností nebo usilovným bádáním. Pokud mozku neposkytneme dostatečně dlouhou dobu, není schopen přicházející impulzy zpracovat. Jednoduše řečeno, mozek potřebuje jak dostatek podnětů, tak dostatek času, aby tyto podněty účinně zpracoval.

Člověk je stvořen k sedmidennímu cyklu. Lidské dějiny zaznamenaly několik pokusů tento sedmidenní cyklus změnit (zpravidla na desetidenní; my lidé chceme mít věci logičtější než sám Hospodin, a sedmička je takové ne příliš praktické číslo, že? Je to číslo liché, a vůbec, špatně se s ním počítá). Tyto pokusy ale byly zpravidla velmi brzy odpískány, protože lidem se v nich nevedlo dobře.

Poučení je nasnadě: Potřebujeme den odpočinku. Potřebujeme někdy zcela vypnout. Potřebujeme mít rytmus práce a volna.

Jenže u soboty, ustanovené Zákonem, daným skrze Mojžíše, šlo ještě o víc.

Izraelce sytila v pustině mana padající z nebe. Jak se v Písmu dočítáme, nedala se přechovávat do druhého dne. Musela se spotřebovat v den, kdy byla nasbírána – druhý den už byla nepoživatelná. Jen s páteční manou tomu bylo jinak. pátek dostali Izraelci many na dva dny – a ejhle, v sobotu byla páteční mana stále čerstvá. Byli i tací, kteří Bohu nevěřili, a tak šli „na manu“ i v sobotu. Jenže žádnou nenašli.

Sobota byla nadpřirozeným znamením Boží milosti, z níž musíme žít.

Zákonictví sobotu tohoto nadpřirozeného rozměru zcela zbavuje. Sobota, jak ji znal Izrael v pustině, byla viditelným a hmatatelným (v případě many dokonce poživatelným) znamením toho, že Bůh je schopen se o člověka o dni odpočinku (a – analogicky – i o milostivém létě, kdy mělo pole zůstat ležet ladem) postarat.

Když Izrael překročil Jordán a vstoupil do zaslíbené země, mana přestala. Ale sobota měla – mimo jiné – neustále připomínat toto zázračné syčení.

Den odpočinku dodává tvému životu rytmus. Umožňuje ti zastavit se a začít přemýšlet o něčem jiném než o práci. Mnohdy umožňuje dětem, aby si alespoň trochu užily své přepracované rodiče. Sobota ve svém správném pojetí tě vytrhne z honby za prosperitou, za úspěchem, a kdoví za čím ještě.

Pokud nepochopíš smysl soboty, zaplatíš za to životem. (To je poselství příběhu o tom přísném trestu.) Budeš ale umírat pomalu a dlouho. A ani na konci života ti nedojde, jak fatální bylo, žes pracoval od nevidím do nevidím a nikdy ses nezastavil, aby sis položil otázku, proč tady vlastně jsi.

Radím ti, zvol si svou vlastní rychlost. Bude to možná znamenat radikální rozhodnutí. Několik Ti jich navrhu.

- Neoznamuj nikomu žádná zásadnější rozhodnutí prostřednictvím SMS. Textovky by ti měly sloužit jen ke sdělení typu: „Přijdu o pět minut později“, Nikoli ke sdělení typu: „Dospěla jsem k závěru, že bude lepší, když se rozejdeme.“

- Reklamní letáky pročítej, pouze když víš, že chceš něco konkrétního koupit.

Jinak je rovnou vyhazuj.

- Pokud komunikuješ přes e-mail, zkus napsat dopis zvlášť a dát mu všechny náležitosti dopisu (oslovení, závěrečný pozdrav, místo sepsání – můžeš vynechat datum, to se tam zobrazí tak jako tak) a zkontroluj styl a pravopis. Pak pošli dopis jako přílohu. V krajním případě můžeš text dopisu zkopírovat do těla zprávy.

- Nedívej se na televizi déle než tři hodiny týdně. Rozhodni se předem, nač se bude dívat, a když se ti to nebude líbit, televizi vypni.

- Pokud nejsi starý a nemohoucí a pokud tam dojdeš za půl hodiny, jdi tam pěšky. Nepoužívej MHD. Vlastní auto už vůbec ne.

- Pokud se tomu můžeš jen trochu vyhnout, nedávej si s lidmi, na nichž ti záleží, více než dvě schůzky denně. Pokud si dáš schůzek více, budeš rozřekáný, odtazítý a budeš říkat banality.

- Ať už hovoříš s kýmkoli, pokud sis schůzku naplánoval, věnuj člověku, s nímž hovoříš, plnou a soustředěnou pozornost.

Pamatuj, že v mnohém jsi pánem svého života. Nemusíš se nechat štvát. Zvol si svou rychlost. Správná volba ti umožní prožít život naplno. Naplno prožitý život nespočívá v maximu podnětů. Naopak, musíš podněty tvrdě omezovat a přijímat jich jen tolik, abys je stačil smysluplně zpracovat.

Připadají ti mé rady příliš tvrdé, nebo třeba zcela mimo? Neboj se, jsou to jenom rady – nepřijdu tě zkontrolovat. Na druhé straně – jsou to rady vyzkoušené.

Bůh nám dal den odpočinku, abychom docela určitě měli čas si s ním popovídat. Aby se nám nestal starým dobrým známým, s nímž jsme už ale dlouho nehovořili.

O dni odpočinku zvol tu správnou rychlost. Pak budeš žít naplno, nepoznáš nudu, ale nebudeš přetížený.

A poneseš ovoce Ducha svatého.

Dan Drápal

Otištěno s laskavým svolením. Redakčně kráceno. Celý článek na <http://cs.christiantoday.com/article/dan-drapal-zvol-spravnu-rychlost/19681.htm>. Il. obr: Ambrozjo (www.sxc.hu)

vyučování

ŘEKY ŽIVOTA

"V poslední, velký den svátku Ježíš vstal a zvolal: "Žizní-li kdo, ať přijde ke mně a pije. Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!" To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, kteří v něho uvěřili; dosud totiž Duch nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven." (Jan 7,37-39)

Když čtu tento text, inspiruje mě v několika věcech. Jednak ke mně mluví Ježíšova směrlost, když něco takového prohlásí z ničeho nic. "Kdo ve mně věří, z jeho nitra potečou řeky živé vody". Často si říkám, jak začít s lidmi mluvit o Bohu. Ti, lidi to ani nijak nehledají, anebo je to nezajímá a já jim mám prostě říct, že potřebují věřit v Ježíše. Ježíš tady ale říká úžasnou věc, že z našeho nitra potečou řeky živé vody. A jako dodatek se píše, že to řekl o Duchu svatém. Prorok Zachariáš dodává, že "ne silou, ani mocí, ale mým Duchem".

Když Ježíš mluvil se samařskou ženou ve 4. kapitole Janova evangelia a řekl jí, že "kdo by se však napil z vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žiznit, ale voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu" (Jan

4,14), ukázal tím, že něco trvalého, věčného a silného nám má dát. Je jeden princip, že osoba může dát jen to, co sama má k dispozici. Mluvil o tom, že "voda", ze které nám dá napít, bude mít trvalý efekt. Kdyby Ježíš neměl moc, schopnost nám něco takového dát, nikdy by o tom nemluvil.

Je něco na tom věřit v tu sílu, v tu moc, o které Ježíš mluví, že z nás bude proudit a která nemá NIKDY přestat proudit. Avšak je pro nás často těžké důvěřovat v něco, co necítíme, nevidíme, neslyšíme, nemůžeme se toho ani dotknout, tedy aspoň v daném okamžiku. Smith Wigglesworth jednou prohlásil, že "víra skáče". Tak jako když Petr vyskočil z lodí do rozbourěného moře na Ježíšův povel "Pojď". A Petrovi i nám Ježíš říká: "Jděte do celého světa a každé evangelium všemu stvoření".

V těch řečkách života vidím také jejich oboustranný efekt: dávají život nám osobně i skrze nás. Stejně jako když řeka protéká vyprahlou zemí, tato řeka je pro tu oblast neocenitelným bohatstvím, protože přináší život tam, kde ten život není. Zvířata často

putují na velké vzdálenosti jen, aby našli zdroj vody. My si ten zdroj neseme v sobě, v našem srdci. Buďme pro své okolí zdrojem života, který oni potřebují. Oni sami v sobě nemají zdroj živé vody, ale my ano. Nedržme si jej pro sebe. Dejme prostor skrze víru, aby tyto řeky z našeho srdce mohly téct do životu lidí kolem nás. Oni to neskutečně potřebují!

Ještě jedna věc. Často se modlíme za probuzení, přirovnáváme to k dešti, který zavlaží vyprahlou zem. V Genesis se píše, že ze zahrady Eden vytékaly řeky, které zavlažovaly zem. Nebyl té dešť, ale řeky. Slyšel jsem, co prohlásil William Booth, zakladatel Armády spásy. V jeho době probíhalo probuzení, Boží hnutí. Ohledně toho jednou prolásl: "Já nehledám Boží hnutí, já JSEM BOŽÍ HNUTÍ."

V tomto vidím klíč k probuzení, místo toho, abychom očekávali na jeho příchod, buďme jeho iniciátory. Máme v sobě zdroj živé vody. Dovolme mu téct.

Tomáš Kurfürst